

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4363/2018
23.01.2020. година
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у ванпарничном поступку предлагача АА из ..., кога заступа Бојан Дрмончић, адвокат из ..., против противника предлагача ЈКП „ГСП Београд“, које заступа Зоран Поповић, адвокат из ..., ради доношења решења које замењује уговор о закупу стана, одлучујући о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Јагодини Гж 1784/17 од 11.04.2018. године, у седници већа одржаној дана 23.01.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УСВАЈА СЕ ревизија противника предлагача, **УКИДАЈУ** решења Вишег суда у Јагодини Гж 1784/17 од 11.04.2018. године и Првог основног суда у Београду Р1 776/13 од 19.05.2016. године и предмет враћа првостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Решењем Првог основног суда у Београду Р1 776/13 од 19.05.2016. године, усвојен је предлог и утврђено да је предлагач купац на неодређено време стана број ..., у ..., у улици, а што је противник предлагача дужан признати а уколико нема услова за закључење уговора за наведени стан, који је на коришћење добила мајка предлагача сада пок. ББ, обезбеди предлагачу другу одговарајућу стамбену јединицу на којој ће предлагач бити купац на неодређено време. Одређено је да ово решење замењује уговор о закупу стана, док се исти не закључи, сходно одредбама Закона о становању и обавезан противник предлагача да предлагачу на име трошкова поступка исплати 44.280,00 динара.

Решењем Вишег суда у Јагодини Гж 1784/17 од 11.04.2018. године, потврђено је наведено решење и жалба одбијена као неоснована.

Против правноснажне одлуке донете у другом степену благовремено је изјавио ревизију противник предлагача, због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану одлуку на основу члана 27. став 1. и 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку и члана 399. у вези члана 412. став 1. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр.125/2004, 111/2009) који се у овом ванпарничном поступку примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/2001) и налази да је ревизија дозвољена и основана.

Из побијаног решења произлази да је мајка предлагача, сада пок. ББ, добила стан број ..., у ул. ... бр. ..., у ..., за себе и предлагача као члана породичног домаћинства 1989. године. До усељења није дошло, јер је одлука о додели стана оспорена у парници. Мајци предлагача је као привремено решење додељен стан у истој згради у коме је преминула 2011. године. Из оригинала стамбеног досијеа за ББ, другостепени суд је утврдио да у одлуци противника предлагача бр. ... од 17.04.1990. године о додели стана, нема имена предлагача као члана породичног домаћинства, али да постоје трагови који указују да је у том делу било откуцано, да је одлука израђена на механичкој машини и да оригинал не може имати такве „остатке“ већ једино копије, те је закључено да је предметни стан ББ, требала да користи са сином.

Налазећи да одлука о додели стана ББ није поништена и да предлагач има својство члана породичног домаћинства, носиоца станарског права, нижестепени судови су применом члана 34. Закона о становању усвојили предлог и утврдили право предлагача да као закупац на одређено време користи спорни стан или другу одговарајућу стамбену јединицу.

По оцени Врховног касационог суда, побијана одлука је заснована на погрешној примени материјалног права, због чега је чињенично стање остало непотпуно утврђено.

Није спорно да је мајка предлагача након позитивно окончане парнице за поништај њене одлуке о додели стана имала правни основ за стицање станарског права, односно закупа на неодређено време, јер је имала законске услове за закључење уговора о закупу и усељење у стан. Доношењем Закона о становању („Сл. гласник РС“, бр.50/92), на стану се више није могло стећи станарско право (члан 30. став 1), али је носилац станарског права, који је то право стекао до дана ступања на снагу закона, а није закључио уговор о откупу стана до 31.12.1995. године, настављао да користи стан као закупац стана на неодређено време (члан 31. став 1). Одредбама члана 34. став 1. истог закона је било прописано да у случају смрти закупца или његовог исељења из стана, закупац на том стану постаје члан породичног домаћинства, који је наставио да користи стан по следећем редоследу: брачни друг, дете рођено у браку, ван брака, усвојено и пасторче... Према цитираним одредбама предлагач стиче активну легитимацију у овом поступку и право на сукцесију стана као закупац на неодређено време, као члан породичног домаћинства претходног носиоца станарског права, односно закупца на неодређено време. Међутим, оцену статуса члана породичног домаћинства предлагача, нижестепени судови су засновали искључиво на чињеницама да одлука о додели спорног стана ББ, није поништена и да је стан додељен за коришћење и предлагача као члана породичног домаћинства што је противник предлагача оспоравао током поступка. На изнети начин погрешно су примењене одредбе члана 34. став 1. Закона о становању јер није испитана и утврђена одлучна чињеница постојања заједнице живота предлагача и закупца на неодређено време без које породично домаћинство означених лица не постоји. За сукцесију права закупа релевантно је време смрти правног претходника предлагача, при чему је за сада према писаним доказима у списима наведена чињеница спорна.

Са изнетих разлога, побијана одлука је морала бити укинута.

У поновном поступку првостепени суд ће отклонити указане неправилности и донети правилну и на закону засновану одлуку, имајући у виду по потреби и правила о упуту на парницу, прописану чланом 23. став 1. Закона о ванпарничном поступку.

Са изнетих разлога, одлучено је као у изреци решења на основу члана 407. став 2. у вези члана 412. став 5. ЗПП.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић